ఆకసాన తారి విచ్చవిరిస్తే

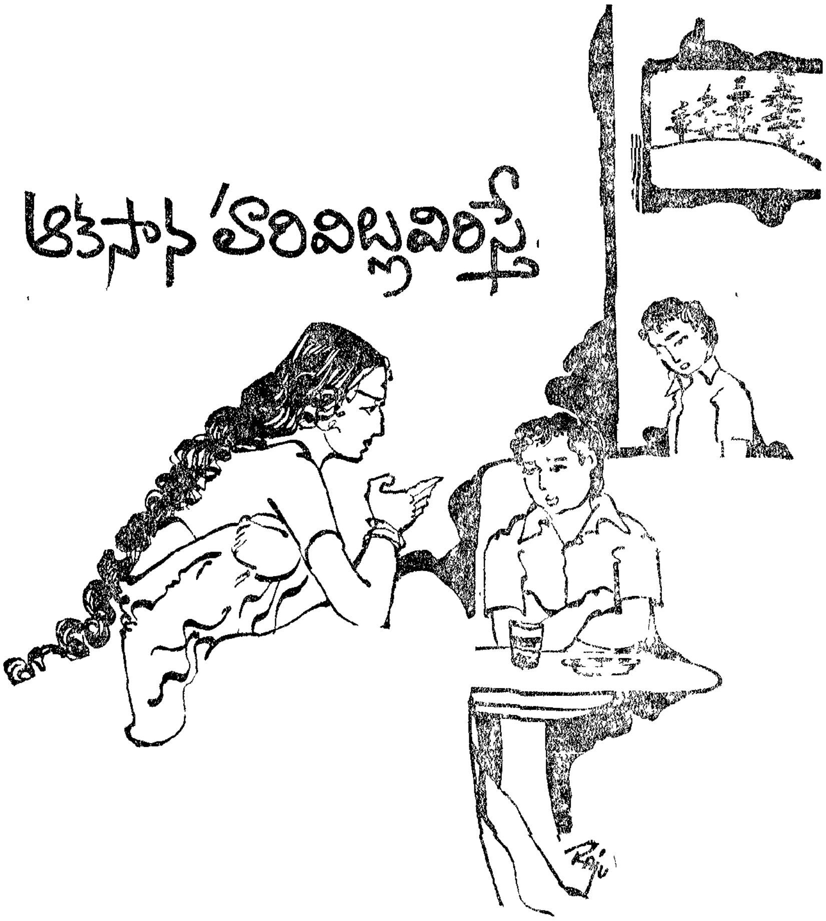

డా॥ ముక్తేవి - భారతి

“ఊఁ... వెళ్ళు.”

“వెళ్ళనండి...”

“అంటే ”

“మీరు అన్నం తినేవరకూ ఇక్కడే నిలబడమన్నారండి. ఈ సీసాలో నీళ్ళు గ్లాసులో నన్నె పొయ్యమన్నారండి- ఆపిల పండు కోసి పళ్ళెంలో పెట్టమన్నారండి- మరేమో-” రంగయ్య మూడు గిన్నెల కారియర్ పక్కన పెట్టి, బుట్టలోవస్తువులు బయటకు తీస్తూ చెప్తున్నాడు.

“చాల్లే ఆ సీసాలో నీళ్ళు నేను గ్లాసులో పోసుకోలేనా? ఫో నే పిలిచే వరకూ రాకు. అమ్మకి చెప్తావో చూసుకో- వెళ్ళు” కసిరాడు రవి. రంగయ్య కదిలాడు గేటు దగ్గర బీడీ కాలుస్తూ కూచున్నాడు. నిజానికి యిదే బావుంది 'యాపిల్ కొరుక్కు తినలేవా' నవ్వాడు విజయ్. రవి మాటాడలేదు.

అవును ఎందుకు కొరుక్కు తినలేడూ తనని తిననిస్తేగా. అసలీ మూడు గిన్నెల కారియర్ ఏమిటి- బోర్ హాయిగా చిన్న టిఫిన్ బాక్సు తెచ్చుకుంటే గబగబా తినేసి ఆడుకోవచ్చు పనిమనిషి ఓ గిన్నె ఇందులోది పారేస్తే ఎంత బావుంటుంది. ఛ, ఏమిటో- ఆ కారియర్‌లోది ఏదీ తినాలనిపించలేదు ఆ రోజు రవికి- కాస్త కాస్త తిని నెమ్మదిగా దూరంగా వున్న చెత్త బుట్టలో పోసేశాడు.

లంచ్ టైము అయేసరికి మూడు గిన్నెల కారియర్ సర్ది, బుట్టలో సీసాతో నీళ్ళు, ఓ మూల ఏదో ఒక పండు, ఒక్కో సారి ఏదన్నా స్వీటు, లేకపోతే కాడ్బరీ చాక్లెట్లు, ఇలా బుట్ట నిండుగా పంపడం రాధారాణికి అలవాటు. అవన్నీ తినేలా చూడ్డానికి రంగయ్య పక్కన నుంచోవాలి.

ఈమధ్య రవి ఒక ఉపాయం కనిపెట్టాడు, రంగయ్యని దగ్గర నుంచోకుండా పొమ్మనడం.

విజయ్ టిఫిన్ బాక్సు, రవి కారియర్ మూతలు తీసి ఎవరికిష్టమైనవి వాళ్ళు తినడం మొదలుపెట్టారు. ఇద్దరికీ ఎక్కువైనవి మిగిలినవి చెత్తబుట్టలో గుమ్మరించి ఒట్టి కారియర్ రంగయ్య చేతికియ్యడం అలవాటయిపోయింది రవికి.

గేటు దగ్గర కూచుని బీడీ కాలుస్తున్నా, అమ్మగారి పురమాయింపు గుర్తుంది రంగయ్యకి!

కారియర్ ఓ మూల పెట్టి “అయ్యాల చినబాబుగోరు పెరుగన్నం తినవని పేచీ పెట్టారండి నేను బతిమాలి తినిపించానండి” అంటాడు అమ్మగారికేసి చూస్తూ.

“మంచిపని చేశావు” మెచ్చుకుంటుంది రాధారాణి.

మరో రోజు “చినబాబుగోరు ఆపిలు ముక్కలు కొయ్యద్దు అంటారండి...”

“వాడికేమి వస్తుంది పండు కొయ్యటం- వేలు కోసుకుంటే!”

“అదేనండి...ఇనరండి- పైగా ఆ బాబు గోరి దోస్తండి-ఆపిలు కొయ్యకూడదటండి- కొరుక్కు తినాలట.”

“ఇంతకీ తిన్నాడా- ఆ దోస్తుకి పెట్టేశాడా?”

“అమ్మా! నేను లేనటండి- అంతా మన బాబే తినేలా, ఆ దోస్తు తినకుండా అడ నిలబడ్డానండి...” ఇలా రంగయ్య చెప్తుంటే రాధారాణికి ఆనందంగానే వుంది. కాని మధ్యలో రంగయ్య “ఆ మూడు గిన్నెల్లో అన్నం బాబే తినేశారండి” అన్నాడు.

“ఊరుకో, అన్నమూ నం - మూడు గిన్నెలు, మూడుగిన్నెలు అన్నం — కారియర్ అను చాలు” విసుక్కుంది రంగయ్యపై రాధారాణి.

ఈ రంగయ్య దగ్గర నిలబడి తినేట్టు చేస్తున్నాడు కనక పిల్లాడు ఒక్కరవ్వ బాగున్నాడు- నిజానికి ఈ రంగయ్య మధ్య దారిలో కారియర్ తెరిచి తింటేనో! అనే అనుమానం మొదట్లో రాధారాణికి కలగక పోలేదు!! ఊఁ ఏదోఒకటి- రంగయ్య మంచి వాడే, పిల్లలవాడు అని సర్దుకుంది మనసులో.

షాపింగ్ పూర్తి చేసుకుని స్కూలు ముందు ఆగింది రాధారాణి ఆ రోజు. లోపల కాంపౌండులో పిల్లలు కొందరు సందడిగా అటు ఇటు తిరుగుతున్నారు. ఇంకొందరు ఆడుకుంటున్నారు. కొందరు పిల్లలు

పెండ్లి ముందు, తర్వాత

వ్యక్తిగత గుప్తరోగములకు శాస్త్రీయమైన చికిత్స. జీవితంలో ఆరోగ్యమునకు యవ్వనమునకు ఉత్తమ చికిత్స చేయుదురు.

భారత ప్రఖ్యాత సెక్స్ స్పెషలిస్ట్.

Dr. RAI
(GOVT. REGD.)

ఉ. 8.00 నుండి 1 గం. వరకు సా. 4 నుండి రాత్రి 9 గం. వరకు

ఆదివారం సెలవు లేదు.

రాయ్ మెడికల్ హాల్
ESTD (1950)

అలంకార్ టాకీసు ఎదురుగా...గాంధీనగర్
విజయవాడ 3. ఫో: 74650

నెలకు రు.1000 సంపాదించండి

ఎలక్ట్రిక్ గైడు రు. 10 ఫోటోగ్రఫీ రు. 10, కొక్కోకశాస్త్రము 141 బొమ్మలతో రు. 18, సెక్సు గైడు 88 బొమ్మలతో రు. 10, పడక గది 32 కలర్ ఫోటోలతో రు. 3, టైలరింగు & కట్టింగు రు. 10, రేడియో గైడు రు. 10, 300 కుటీర పరిశ్రమ గైడు రు 20, డ్రాయింగు & పెయింటింగు రు. 10. అడ్వాన్సుగా పోస్టేజి రు. 1-50 ప్రతిఒక్కొక్కటికి.

GUPTA BOOK CENTRE,
Tamolipara, ALIGARH-39.

గ మ ని క

గేయాలు పంపేవారు వాటితో తపాలా కార్డు జత పరచవలసి వుంటుంది. గేయాలు త్రిప్పి పంపబడవు. గేయాలు, కవితలు సాధ్యమైనంత క్లుప్తంగా వుండటం మంచిది.

సం.

ప్రఖ్యాతి చెందిన!
ఖటావ్ మిల్లు వారి

★ 100% పాలియస్టర్ చీరలు...
★ ఫుల్‌వాయిల్, హాఫ్‌వాయిల్ చీరలు
★ షర్టింగులు, గ్లాసుకో ధోవతులు
★ డ్రస్ మెటీరియల్సు, 2x2 రూబియాలాన్సు
★ స్కూలు యూనిఫారంలు... వగైరాలకు

విజయ షోరూమ్
ప్రత్యేక ఖటావ్ మిల్లు వస్త్రముల షోరూమ్
ఓ.పి. హాస్పటల్ రోడ్డు,
గవర్నరుపేట.........విజయవాడ-2.

82 నవలా డైమండ్స్...

ఆమె సంభాషణలు నిశిత బాణాలు.
ఆమె వాక్యాలు అభిమాన పాఠకులకు వేదవాక్యాలు.

ఆమె కథాకథనం సుధామధురం.
ఆమె వ్రాసే ప్రతీ కథ...
ప్రయోజనాత్మకమూ, ప్రయోగాత్మకము.

ఆంధ్ర పాఠకులకామె అభిమాన రచయిత్రేకాదు,
ఆరాధ్య రచయిత్రి కూడా!

అందుకే ఆమెకామె సాటి.
ఆమెతో మరొకరికి పొంతనలేదు, పోలికలేదు.

ఆమే...
శ్రీమతి యద్దనపూడి సులోచనారాణి

ఆమె నవలా హారంలో మణిపూసలు.

మధురస్వప్నం 16·00
దాంపత్యవనం 16·00

82
నవలా డైమండ్స్
మధురస్వప్నం 16·00
దాంపత్యవనం 16·00

క్వాలిటీ పబ్లిషర్స్
రామమందిరం వీధి, విజయవాడ-520002.

Bachi

ఆకసాన హరివిల్లు విరిస్తే...

గుంపులు గుంపులుగా కూచుని లంచ్ తింటున్నారు. చెట్టుకింద కూచుని నవ్వుతున్న రవి, ఎదురుగా మరో అబ్బాయి కనిపించారు రాధారాణికి. అక్కడే అలాగే నిలబడిపోయింది. గిన్నెలో పాయసం పక్కవాడి టిఫిన్ బాక్సులో కొంతపోసి, కొంత ఆ గిన్నెతోనే తాగుతున్నాడు రవి. రాధారాణి పంపిన చిన్నగ్లాసు బుట్టలోనే వుంది. "రవీ ఏమిటా తాగడం" గొంతు పైకి లేవబోయింది. వెంటనే నోటికి చెయ్యడ్డం పెట్టుకుంది.

కారియర్‌లో మిగిలిన అన్నం, కూర, మిగిలిన పాయసం అన్నీ కలిపి ఓ గిన్నెలోపోసి చెత్తబుట్టలో దిమ్మరించివచ్చాడు రవి. రాధారాణి ఒళ్ళు మండిపోతోంది. ఇద్దరూ నీళ్ళపంపు దగ్గరకెళ్ళి నీళ్ళు తాగారు. రవి బూట్లు తడిసిపోయాయి. "తను ఫ్రిజ్‌లో నీళ్ళు సీసాలో పోసినవి ఏమయ్యాయి" రాధారాణి పళ్ళు కొరుక్కుంది కోపంగా. బుట్టలోంచి కాటబరీ తీసాడు రవి. సగం తుంచి పక్కవాడి చేతిలో పెట్టాడు. ఇంతలో మరో కుర్రాడు పరుగెత్తుకుంటూ వచ్చి పల్లీలు రవి చేతినిండా పోశాడు. కాటబరీ ముక్క ఆ పిల్లాడి నోట్లో పెట్టాడు రవి. రాధారాణి కళ్ళు నిప్పులు కురిశాయి. రంగయ్య ఏమయినట్టు? రంగయ్య చెట్టుకింద కునికిపాట్లు పడుతున్నాడు. ఇంక అక్కడ క్షణం నిలవబుద్ధి పుట్టలేదు రాధారాణికి. మరు నిముషంలో కారు స్టార్టయింది. ఛా, వీణ్ణి స్కూలయినా మాన్పించాలి లేకపోతే ఈ స్నేహాలయినా మాన్పించాలి. పంపుదగ్గర నీళ్ళు తాగటం, పల్లీలు తినటం, తను పంపే ఖరీదయిన పదార్థాలన్నీ అందరికీ పంచిపెట్టడం. పిల్లాడిని ఎంత ప్రత్యేకంగా పెంచాలనుకుందో వాడంత యిదిగా తయారవుతున్నాడు. దీర్ఘంగా నిట్టూర్చింది రాధారాణి!

ఉన్నట్టుండి రాధారాణికి ఓ మంచి ఆలోచన వచ్చింది. ఫస్టురాంక్ అబ్బాయితో వీడికి స్నేహం చేయించాలి — చదువన్నా వస్తుంది. ఎన్నెన్ని ట్యూషన్లు పెట్టించింది? అయితే మాత్రం ఇరవై రాంక్‌కి తక్కువ ఎప్పుడూ రాదే—చూద్దాం—రాధారాణి పరిపరివిధాల ఆలోచించింది. ఆ సాయంత్రం భర్తతో ఈ విషయం మాట్లాడింది.

"స్కూలుకి వెళ్ళి పిల్లాడు పల్లీలా

తినక, గోళీలు ఆడక ఏంచేస్తాడూ? అసలు నువ్వెందుకెళ్ళావ్'' రాధారాణి భర్త ఒక్క నిముషంలో ఆ విషయం తేల్చేసి పేపరు తిరగేయటం మొదలు పెట్టాడు.

*　　　*　　　*

ఆ పెద్ద హాలు, సోఫాలు, గోడల పెయింటింగ్స్ చూసి విస్తుపోయాడు విజయ్. ఇలాటివి కొనమని డాడీకి రాయాలి అనుకున్నాడు మనసులో! 'కూచో' రవి సోఫా చూపించాడు. ''మమ్మీ మా ఫ్రెండు వచ్చాడు'' గదిలోకి పరిగెత్తాడు రవి హాల్లోకి వొచ్చి చూసి ''హల్లో'' అంది వెంటనే. తెల్లని యూనిఫాం, పాలిష్‌తో ధగధగలాడే బూట్లు, పాలువెన్నతో నిగనిగలాడే బుగ్గలు – విజయ్ మహాముద్దుగా ఉన్నాడు. కానీ ఆనాడు వీడి గిన్నెలో పాయసం తాగింది, బహుశా రోజూ వీడి యాపిల్ తింటున్నదీ, కేటబరీ తింటున్నది వీడేనా – ఏ బీద పిల్లాడో రవిని కబుర్లతో మోసంచేసి, బెల్లించి తను పంపించేవన్నీ తినేస్తున్నాడనుకుంటోంది – కాఫీ ఏమిటో...రాధారాణిలోపలకొచ్చి ఇద్దరికీ బిస్కట్లు, కాఫీ పంపింది.

రాధారాణి వచ్చి సోఫాలో కూచుంది. విజయ్‌ని చూస్తోంది–తను పంపే ఖరీదయిన తిండి వీడేతిని ఇలా నిగనిగలాడుతున్నాడన్న మాట –

ఫోన్ మోగింది– రవి లోపల కెళ్ళాడు – అంతలోనేవచ్చి ''వీడు ఎప్పుడూ ఫస్టు రాంక్ వస్తాడు మమ్మీ!''

''నేను కిందటేడు కూడా ఎప్పుడూ ఫస్టు రాంక్‌లోనే వచ్చానండి'' రాధారాణి ఏమీ పట్టించుకోలేదు.

''అవునవున్లే. మీ బళ్ళో ఎవరి లంచ్ బాక్సులు వారు తెచ్చుకోరా.''

''తెచ్చుకుంటామండి'' వెంటనేఅన్నాడు.

''మరి మావాడి కారియర్‌లోవి ఎవరికో ఒకళ్ళకి పెట్టేస్తుంటాడుట కదా'' రాధారాణి మాట పూర్తికాలేదు.

''నేను వీడికేం పెట్టడం లేదు, నేనే తింటున్నాను'' అన్నాడు వెంటనే రవి. రాధారాణి నవ్వింది. విజయ్ ముఖం ముడుచుకున్నాడు. ఈ మాటలు మహా చిరాగ్గా అనిపించాయి రవికి. లోపలికెళ్ళిపోయాడు. ఎన్నెన్నో ప్రశ్నలు వేసింది రాధారాణి విజయ్‌ని.

విజయ్ నడుస్తున్నాడు. ఫ్రిజ్‌లోంచి యాపిల్ తీసి చొక్కాకింద దాచుకుని గబగబా వీధిలోనికి నడిచాడు రవి. 'ఇది తీసుకో' రవి బలవంతంచేసి విజయ్ సంచిలో పడేశాడు. విజయ్ వెళ్ళిపోయాడు.

ఆ రోజు విజయ్ ఇంటికి తను వెళ్ళినపుడు విజయ్ నానమ్మ తనకి యాపిల్ జూస్ యియ్యలేదూ. ఎంతోసేపు నేను, విజయ్ కారమ్స్ ఆడుకోలేదూ మరి ఈ రోజు విజయ్ వస్తే వాడికి యాపిల్ ఇయ్యటానికి తనెందుకంత భయపడుతున్నాడు. కొంచం సేపు క్రికెట్ ఆడుకుందామనికూడా అనుకున్నాడు. కానీ అమ్మకి కోపం వస్తుంది స్కూలు నుంచి రాగానే ఆడుకుంటే. తను వాళ్ళింట్లో అన్ని గదులు తిరిగి కబుర్లుచెప్పి వచ్చాడు. ఈ రోజు విజయ్‌ని ముందుగది నుంచే పంపించేశాడే! అమ్మకి ఇలాటివి ఏమీ ఇష్టం వుండవు. స్నేహితులు ఎవరూ ఇంటికి రాకూడదు. ఎవరిళ్ళకి తను వెళ్ళకూడదు. అందుకేగా అమ్మతో అబద్ధంచెప్పి ప్రయివేటు క్లాసుందని తను విజయ్ ఇంటికి వెళ్ళింది! రవికి తల్లిమీద చాలా కోపమొచ్చింది.

రవి ఇంట్లో అడుగు పెట్టగానే అడిగింది రాధారాణి –

''రవీ–మీ ఫ్రెండు నాన్న ఏంచేస్తాడు''

''ఏమో''

''వాళ్ళ అమ్మ''

''ఆ...ఇంజనీరు''

''ఏమిటీ–ఇంజనీరా'' నవ్వింది రాధారాణి.

''ఏమో నాకు తెలీదు.''

''నాకు చెప్పాడులే – వాళ్ళ నాన్నేమో... వాళ్ళమ్మేమో యల్. సి. ఇ పాసయి ఉద్యోగం చేస్తోందిట. వీడు, అమ్మ వాళ్ళ మామయ్య దగ్గరుంటున్నారుట వింటున్నావా.''

రవి బొమ్మల పుస్తకంలోంచి తలెత్తాడు. వాడికి తల్లి మాటలేవీ పట్టలేదు మనసుకి 'స్టేట్సులో ఉంటున్నారట వాళ్ళనాన్న' – కాదొంగకబుర్లు. మొగుడొదిలేసి ఉంటాడు. తల్లీ కొడుకూ మేనమామ దగ్గర పడిఉన్నారంతే' రాధారాణి తనలోతాను అనుకుంటూ సోఫా లోంచి లేచింది ఆరోజు పాయసం తాగిన విజయ్ రూపం మాత్రమే ఆమె కళ్ళకి కనిపిస్తూ క్షణక్షణం వాడిమీద దురభిప్రాయాన్ని పెంచింది.

స్కూలుకి సెలవలిచ్చేశారు. రెండురోజుల తర్వాత రవి పుట్టినరోజు. ముందే చెప్పింది ''వాడింటికెళ్ళి వాణ్ణి పిలువకు రానక్కర్లేదు'' అని రాధారాణి– ముచ్చటలతో, స్నేహితులతో పుట్టినరోజు బాగా గడిచినా విజయ్‌ని పిలిస్తే బావుండేదని చాలాసార్లు అనుకున్నాడు రవి మనసులో!

రాత్రి భోజనాలు చేస్తూ, కబుర్లు చెప్పుకుంటుంటే గుర్తొచ్చింది ఇందిర రాలేనని ఫోన్ చేసిన విషయం! ''ఇందిర రాత్రి ట్రైన్‌లో ఊరెడుతోంది – రాలేనని ఫోన్ చేసింది'' రాధారాణి భర్తకేసి చూసింది.

''నన్నేంచేయమంటావ్ ?''

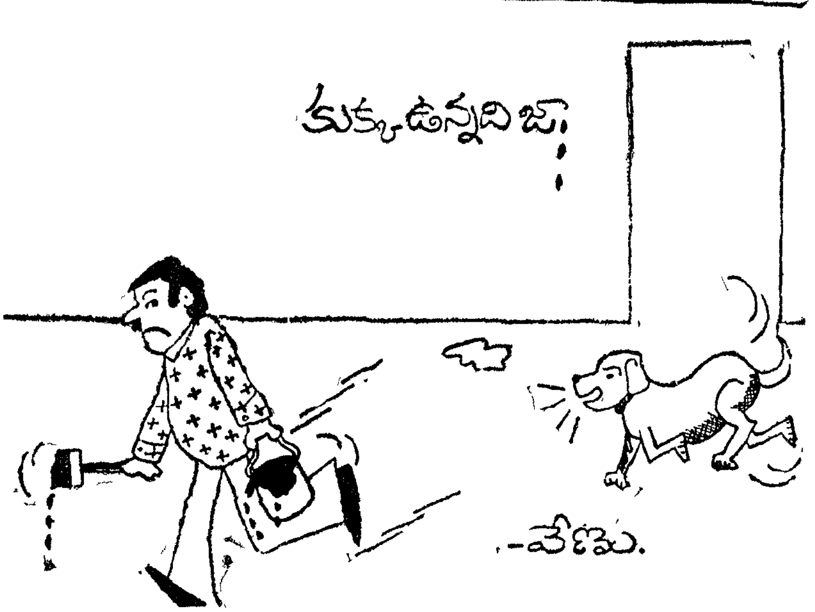

పవిత్ర రుద్రాక్ష

1 నుండి 14 ముఖములుగల పవిత్ర రుద్రాక్షలు, చందనం, తులసి, ఎనుపువచ్చ మరియు గులాబీరంగుగల జపమాలలు, శిలాజిత్, గోరోచనం, దక్షిణావర్త శంఖము, అదృష్టముగా నిర్ణయించిన ప్రశస్తమైన రాళ్ళు, లభించును. కోరినవారికి వరలపట్టి పంపి బడును. హిందీ లేక ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి

Shree Jagdamba Bhawan
(A.M.) SONEPAT-131001.

నరముల బలహీనత, గుప్త రోగములకు

ఉత్తమ చికిత్స!

పెండ్లికి ముందు, పెండ్లి తర్వాత సంప్రదించండి

Y.Z.M. ROY
(Govt Rdgd)
Dr. K. Kesava
Govt Regd

ఆసియా క్లినిక్
ఆర్.టి.సి. క్రాస్ రోడ్
సంధ్యాటాకీస్ ఎదుట,
హైదరాబాద్ - 500020.
కృష్ణాటాకీస్ పద్మ గడప 1.

ఆకసాన హరివిల్లు విరిస్తే...

"మిమ్మల్నేమీ చెయ్యమనను. ఈ సీట్సు అవి దానికి రంగయ్యచేత పంపించాలని" రాధారాణి అంటూనే లోపలికెళ్ళింది. రంగయ్యని కేకేసి ఇంగ్లీషురింటికి పంపింది.

* * *

సెలవల్లో మద్రాసు వెళ్ళి వచ్చాడు రవి. ఇన్ని రోజుల తర్వాత స్కూలుకి వెళ్ళాలంటే భలే సరదాగా వుంది. ఇంచుమించు నెలా పది హేను రోజులు దాటి పోయింది. ఈ రోజే స్కూలు తెరిచారు.

"ఒరేయ్ రవీ కారియర్ ఏదిరా. ఆ రోజు స్కూలు నించి తెచ్చావా అసలు" వంటింట్లోంచి కేక పెట్టింది తల్లి.

"ఆ" రవి పుస్తకాలు సర్దుతూ.

"గుర్తు తెచ్చుకో."

"ఆ రోజు రంగయ్య జ్వరమొచ్చి రాలేదు. నేనే తీసుకెళ్ళాను తీసుకొచ్చాను." రాధా రాణికి నమ్మకం కుదరలేదు వీడు స్కూల్లో మరిచిపోయి వుంటాడు లేకపోతే—

"ఒకవేళ వాడేమన్నా"

"ఎవడమ్మా"

"నీ ఫ్రెండురా"

"ఛీ వాడికెందుకు. అయినా వాడికి చిన్న టిఫిన్ బాక్సు ఉందిగా. వాడు చాలా మంచి వాడమ్మా."

"మంచివాడే. ఆ రోజే అనుకున్నాను వాడి నాన్న స్టేటస్సులో ఉన్నాడన్నప్పుడే. ఇలాంటి వాళ్ళు చాలామంది ఉంటార లే నీకేం తెలుసు" రాధారాణి విజయ్‌ని దొంగగా నిరూపిస్తుంటే రవికి ఎక్కడలేని కోపం వచ్చింది.

* * *

స్కూళ్ళ ఆయాలతో, టీచర్లతో మాట్లాడి రాధారాణి తిన్నగా పిల్లలున్న చోటికి వచ్చింది. పిల్లలంతా చుట్టూ మూగారు, విజయ్ గట్టిగా మాట్లాడు తున్నాడు. కొందరు పిల్లలు రవికేసిచూస్తూ గుసగుసలు చెప్పుకుంటుంటే రవికి చాలా సిగ్గనిపించింది. ఆ నిముషంలో అమ్మంటే అసహ్యం కలిగింది. రాధారాణి కారు స్టార్టు చేసి వెళ్ళిపోయింది. హమ్మయ్య అనుకున్నాడు రవి.

క్లాసులో విజయ్ తనని చూడనట్టే ఊరుకున్నాడు అమ్మ చెప్పింది నిజమేనేమో అనిపించింది ఓ క్షణం రవికి.

స్నేహం!

సృష్టిలో —
తీయనిది స్నేహం!
మనిషికి —
తీరనిది ద్రోహం!

తేడా!

పడచుదనం
బుసకొట్టే కాలనాగు.
ముసలితనం
నీరులేని చిన్నవాగు

విడని బంధం!

స్త్రీకి పురుషుడు
తోడు నీడ!
పురుషుడికి స్త్రీ
వెన్నెలవాడ!

— పాయసం సుబ్రహ్మణ్యం

"నిజంగా నేను తీయలేదురా" అని చెప్పడేం మరి? అమ్మ మాటలు రవి మనసులో ప్రతిధ్వనించాయి. ఆరోజు ఐదు రూపాయలు పుస్తకంలోంచి కిందపడి పోయాయి. ఎక్కడో పడిపోయాయనుకున్నాడు. అవి విజయ్ కాజేశాడేమో!! మామయ్య తెచ్చిన ఫారిన్ పెన్ అమ్మ వద్దంటున్నా స్కూలుకి తెచ్చాడు. ఆరోజే అది పోయింది ఇదీ విజయ్... రవి పుస్తకం మూసేసి విజయ్ ముఖంలోకి చూశాడు. విజయ్ పుస్తకంలోకి దీక్షగా చూస్తున్నాడు. రోజూ వీడికి నా భోజనం, నా కాటబరీస్— ఎన్నెన్ని పెట్టాను ఎక్కడో దాగివున్న అహం ఒక్కసారి తలెత్తింది. ఓ నిముషం!!

రోజూ మామూలుగా ఒకళ్ళ పక్కన ఒకళ్ళు కూచుని లంచ్ తింటున్నా ఏదో నిశ్శబ్దం ఇద్దరిమధ్య. నిర్మలమైన ఇద్దరి మనసుల్లోనూ కలత చెలరేగుతోంది.. అద్దం లాంటి ఇద్దరి మనసులూ మసక చెందు తున్నాయి. "వీడి కారియర్ నాకో లెక్కా! మా నాన్నకి ఒక్క ఉత్తరం రాస్తే ఇలాంటి కారియరు వందలు కొనగల డబ్బు పంపగలడు. ఈఏడాది గడిస్తే నేను, మమ్మీ

అక్కడికి కెళ్ళిపోదామే హాయిగా" అను కున్నాడు విజయ్.

"వాడి పిచ్చి టిఫిన్ బాక్సు బాగాలేదని వాడి కొట్టేమంటాడు. మళ్ళా నేను చూస్తా నేమోనని, అమ్మ చెప్పినట్టుగా అమ్మేమం టాడు. వీడి అమ్మ ఇంజనీరు, వీడినాన్న స్టేట్సులో ఉండటం, వీడు ఓ ఏడాదిలో ఫారిన్ వెళ్ళిపోడం, అన్నీ అన్నీ అబద్ధాలే అయి వుంటాయి" అనుకున్నాడు రవి.

లోపలలోపల అనుకుంటూనే పక్క పక్కనే కూర్చుంటున్నారు క్లాసులో. పక్క పక్కనే కూచుని లంచ్ తింటున్నారు. రోజులు గడిచిపోతున్నాయి.

* * *

ఆ రాత్రి భోజనాలు చేస్తున్నారు రవి, తల్లి, తండ్రి. లేడీస్ క్లబ్బు విశేషాలు చెప్తోంది రాధారాణి ఉత్సాహంగా. కాలింగ్ బెల్ మోగడంతో రంగయ్య తలుపుతెరిచాడు.

"హాయ్– ఎప్పుడు రావటం" రాధారాణి కుర్చీ చూపించింది.

"నిన్ననే వచ్చా... చూసారా– మీరు పంపిన స్వీట్సు తినేశాం... మీ వస్తువు పంపించటం మరిచిపోయాం. అమ్మనివెంటనే మీకు పంపేయమన్నాను. అమ్మా ఆవిషయమే మర్చిపోయింది. ఒక్కోసారి తమాషాగా మర్చి పోతాం కదూ" ఇందిర గలగలా మాట్లా డుతూ బుట్టలోంచి తీసి పైన పెట్టింది.

రాధారాణి గుండె ఆగినంత పనైంది.

అన్నం కలపడం ఆపేసి మూర్తి భార్య కేసి చూశాడు.

రెప్ప వాల్చకుండా అలా చూస్తూ ఉండి పోయాడు రవి.

ధగధగా మెరుస్తున్న మూడు గిన్నెల కారియర్!!

"అదేమిట్రా అంత విస్తుపోతున్నారు – అది మీదే–ఆరోజు నాకు స్వీట్సు పంపలేదూ" ఇందిర మాటలేవీ వినిపించటంలేదు రాధా రాణికి ఏదో చెప్పాలని నోరు తెరిచి, తల్లి కళ్ళని చూసి వెంటనే నోరు మూసేసు కున్నాడు రవి.

* * *

ఆరోజు వింతో ఉత్సాహంగా వుంది రవికి. స్కూలుకి రోజుకన్నా చాలా ముందు వచ్చేసాడు. స్కూల్లోకి అడుగు పెడుతున్న విజయ్‌కి ఎదురెళ్ళాడు.

"ఒరేయ్ మా కారియర్ దొరికిందిరా – మా ఇందిర అత్తయ్య..."ఏదో ఉత్సాహంగా రవి చెప్తుంటే, వినిపించుకోకుండా ముందుకి నడిచాడు విజయ్.

పక్కన కూచుని "ఆ రోజు మా అమ్మ నిన్ను" చెప్పబోయాడు రవి. "వ రే లే" విజయ్ నోట్సు రాసుకుంటూ తలెత్తలేదు.

"ఎలా దొరికిందిరా – మీ అమ్మ నన్ను దొంగ అందిరా" అంటూ ఏమీ అనకపోయే సరికి, రవికి భోరున ఏడ్వాలనిపించింది.

ఇంక ఈ విజయ్‌కి,నాకు స్నేహం ఉండదు. రవి రహస్యంగా కళ్ళొత్తుకున్నాడు పుస్తకంలో తల దాచుకుని.

యథాప్రకారంగా లంచ్ టైము అయింది. విజయ్ టిఫిన్ బాక్సు తెరిచాడు. రవి కారియర్ తెరవలేదు. కొన్ని నిముషాలు గడిచాయి.

'తిను' విజయ్ రవికేసి చూసాడు.

రవిమాట్లాడలేదు. విజయ్ మళ్ళీమాట్లా డించలేదు. అంతే– లంచ్ బెల్ అయి పోయింది. ఎవరి చోట వారుకూచున్నారు. విరిగిన గాజుముక్కలు అతకడం కష్టం. ఆ రోజు నిండుగా ఉన్న కారియర్ వెనక్కి తీసు కెళ్ళాడు రంగయ్య! ఆకసాన హరివిల్లు విరిస్తే అది మాకేనని ఆనందించే పసి మనసుల్ని తేలిగ్గా దూరం చేసెయ్యగల రాధారాణు లెందరో మరి!! ఇదేం తెలుసు రవికి!! ఆ రోజు మంచి 'లంచ్ బెల్' ఇద్దరినీ మరీ దూరం చేసింది.

ఆ రోజు స్కూలుకి వెళ్ళే టైమవు తుంటే యథాప్రకారం కారియర్ సర్దింది. బుట్ట నిండుగా వుంది. పైన చిన్న అంద మైన నాప్‌కిన్ కప్పింది. కాని ఆ కారియర్ స్కూలు ఆవరణలో అడుగుపెట్టే భాగ్యం ఆ నిముషంలోనే కోల్పోయింది.

వంటింట్లో కొచ్చాడు రవి. మూలదాచిన చిన్న టిఫిన్ బాక్సు తీసుకున్నాడు. శుభ్రంగా కడుక్కుని, నాలుగు పూరీలు దాంట్లో సర్దు కున్నాడు. కాట్‌బరీ చేతోపట్టుకుని నిలబడ్డ రాధారాణి కొడుకుని చూస్తూ,

"అదేమిటి" అంది ఆశ్చర్యంగా.

అంతే– "స్కూల్లో ఏం తినాలో నాకు తెలుసు మమ్మీ" చకచకా నడిచి ముందుకెళ్ళి పోతున్న కొడుకుని చూస్తూ అలానే నిలబడి పోయింది.

మూడు గిన్నెల కారియర్, ఫ్లాస్కు, యాపిల్, కాటబరీ– అన్నీ, అన్నీ బుట్ట లోంచి తొంగి తొంగి తన్నే చూసి నవ్వుతున్న ట్లనిపించిందాక్షణంలో రాధారాణికి. పేపరులో ముఖం దాచుకుని భర్త నవ్వుతుంటే, సోఫాలో కూలబడింది !!